

ΜΠΑΜ. Ὅριστε, λοιπὸν καθήσατε. Λεβίδη, φέρε ἐδῶ ἀπὸ ἑνα καφέ.

ΛΕΒ. (Εἰσέρχεται κομίζων κύπελλα πεπληρωμένα ἐκ τοῦ ἀχνίζοντος μαύρου ποτοῦ).

ΔΗΛ. Τί ἄρωμα! Τί γεῦσις! Ἐπιτρέψατε εἰς τὸν ἑαυτὸν μου νὰ σᾶς εἶπῃ, ὅτι δὲν πονηρεύεται, ὅταν σᾶς λέγῃ, ὅτι ὠραιότερον, εὐγευστότερον καφεὶν οὐδαμοῦ ἔπιεν. Ὅταν δύναται τις νὰ πράξῃ πρὸς πόσιν τοιοῦτον καφεὶν καὶ δὲ τὸν πράττη βεβαίως πράττει πρᾶξιν ἀντιστρατευομένην πρὸς τὰς πράξεις, ὅς ἀπικιτοῦσιν ὁρέξεις του...

ΡΑΛ. Περί ὁρέξεως οὐδεὶς λόγος.

ΔΗΛ. Μὲ συγχωρεῖτε. Ἐγὼ δὲν εἶμαι φίλος τοῦ καφέ· μᾶλλον ἀγαπῶ τὸ λικέριον. Ὅταν ἤμην εἰς Παρίσιους ἐνθυμοῦμαι ὅτι ὁ κ. Δουβενέλ...

ΜΠΑΜΠ. Δὲν εἶχε ἐξανθήματα εἰς τὸ κούτελο, ὅπως σεῖς...

ΔΗΛ. Βεβαίως· ἐγὼ ἔχω τοιαῦτα, τὰ ὅποια προέρχονται, ὑποθέτω, ἐκ τῶν ὁρμῶν... ἢ ἐκ στενοχωρίας...

ΜΠΑΜΠ. (Καθ' ἑαυτόν). Ἀχ! αὐτὸς ὁ Ράλλης...

ΔΗΛ. Ὅχι δὲν εἶνε μάλις... Ἀλλ' ὅς ἐλθωμεν εἰς τὸ προκείμενον. Ἐγὼ καὶ ὅλοι οἱ ἀντιπολιτευόμενοι φρονοῦμεν, ὅτι ὁ τύραννος, ὅστις κυβερνᾷ τὴν Ἑλλάδα ἔχει φέρεῖ ὅλην αὐτὴν τὴν κατάστασιν, τὸ δὲ νέον Ὑπουργεῖον πρέπει ν' ἀσχοληθῇ εἰς μπαλώματα.

ΜΠΑΜΠ. Καλὲ τὰ μπαλώματα ἐγὼ ἔχω ιδέαν, πῶς θὰ μᾶς βλάψουν, εἰρήνη καὶ ὁμόνοια καλλιτέρα...

ΔΗΛ. Δὲν εἶπον τοῦτο· εἶπον ὅτι πρέπει νὰ γίνωμεν ἀπλούστατα μπαλωματῆδες.

ΡΑΛ. Ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὴν Δημισάνα γιὰ νὰ κάνω μπαλώματα, ἐγὼ ἐννοῶ ριζικὴν μεταβολήν. Τῆς φύλας σᾶς τῆς χαρίζω νὰ τῆς νέμασθε μαζὴ μὲ τοὺς σκύλους. Ἡμεῖς καὶ ὡς Κυβέρνησις καὶ ὡς Ἀντιπολίτευσις πρέπει νὰ ἔχωμεν πρόγραμμα...

ΜΠΑΜΠ. Μὲ νέας ἀρχάς, σὲν νέοι ἄνθρωποι...

ΡΑΛ. Μάλιστα· μὲ νέας ἀρχάς· νὰ σεβώμεθα τὸ Σύνταγμα καὶ νὰ μὴ θέλωμεν νὰ κάμωμεν ἀνηλίκους Βουλευτάς, ὡς τὸν Κατσίναν...

ΔΗΛ. Μὴ θέτετε τοιαῦτα προσωπικὰ ζητήματα. Ἐγὼ δὲν ἤλθον ἐδῶ διὰ προσωπικά.

ΡΑΛ. Μὰ τότε γιατί ἤλθες, γιὰ νὰ ἐξυμνήσῃς τὸν καφέ καὶ νὰ μᾶς διδάξῃς τὴν μπαλωματική;

(Τὴν στιγμὴν ταύτην ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ εἰσέρχεται ὁ Χωλιάτσος, ὅστις διὰ τοῦ πελέκειος διχαίνει τὸ κρανίον τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ ἐξέρχεται ἐκ τῆς κεφαλῆς του τὸ νέον κόμμα. Πρὸ τοῦ θανάτου σταυροκοπεῖται ὁ Μπαμπαλῆς, ὁ Ἡγέτης τοῦ νέου κόμματος ἀναχωρεῖ ὁρμαίως, προσκαλεῖται δὲ ὁ κ. Χατζίσκος καὶ ἡ κ. Ἐγκαρ ἕνα περιποιηθῶσι τὴν λεχῶ. Ἐπειδὴ εἰς ἄλλον τοκετὸν ἐγράφη ὅτι ἠγοράσθησαν ἀνὰ πάμπολλα διὰ τὴν ἐπίσημον λεχῶ καὶ τὸ ἀρτιγέννητον, σημειοῦμεν καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα, ὅτι καὶ διὰ τὸν νέον αὐτὸν τοκετὸν ἠγοράσθησαν ὑπὸ τῶν ἐκλογέων πλεῖστα ἀνὰ—κλούβια ὅμως—ἅτινα μὲ ἄλλα πολλὰ σαπιολεμόνα θὰ χρησιμοποιηθῶσι τὴν 14 Ὀκτωβρίου).

Ἡρώδης ὁ Ἀττινός

BARCAROLLA

Πάλι μᾶς ἀφήνεις, πᾶς στὴν Ἀρκαδία
Γιὰ νὰ καταρτίσῃς τοὺς συνδυασμούς,
Πᾶς γιὰ νὰ κηρύξῃς τὴν ἐλευθερία,
Πᾶς νὰ πολεμήσῃς φόρους καὶ δασμούς,
Πᾶς γιὰ νὰ ξεχάσῃς τὸ κακὸ τοῦ Ράλλη,
Πᾶς νὰ ξεκουράσῃς λίγο τὸ μυαλό.
Πᾶς γιὰ νὰ στὴν φτειάξουν ἐκεῖ πέρα κι' ἄλλοι...
Στὸ καλὸ, Γεγέ μου, στὸ καλὸ!

Ἄν κι' ἀντίθετός σου, μιὰ εὐχὴ σοῦ δίνω
Κι' ἕνα μόνο θέλω ἀπὸ σὲ νὰ ἰδῶ:
Νὰ τὰ καταφέρῃς στὸν νομὸ ἐκεῖνο
Μὲ τὴν ἴδια χάρι, ὅπως καὶ ἐδῶ.
Κι' ὅταν ξεμπερδεύσῃς, ἂν βαστᾷς ἀκόμα,
Κάμε ἕνα γύρο, σὲ παρακαλῶ,
Σ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, γιὰ τὸ δόλιο κόμμα...
Στὸ καλὸ, Γεγέ μου, στὸ καλὸ!

Δὲν μὲι χῶτε

Ο ΜΠΑΛΩΜΑΤΗΣ

Καὶ εἶπεν ὁ Θεοδωρὸς στὸν Ράλλη:

— Σὲν ἐλθω εἰς τὰ πράγματα καὶ πάλι
«Εὐθύς τὴν κάθε τρύπα θὰ μπαλώσω,
«Τὸ ἔθνος μὲ μπαλώματα θὰ σώσω,
«Καὶ ὅσα ἐξ ἀγνοίας θὰ ξυλῶνω
Σὲν ἐμπειρὸς τεχνίτης θὰ μπαλώσω,
Διότι εἶμαι μὲν πολιτευτὴς
«Ἀλλ' εἶμαι καὶ καλὸς μπαλωματὴς.»

Ὑπεικνόμενος

ΑΙΘΙΟΠΙΚΑ

Αἱ ἀλλεπάλληλοι ἐν Ἀφρικῇ ἀνακαλύψεις τῶν περιηγητῶν, ἀπὸ τοῦ Livingstone μέχρι τοῦ Stanley, ἀποτελοῦσιν ἐν τῶν σπουδαιοτάτων καὶ περιεργωτάτων γεγονότων τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος. Ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς μυστηριώδους ἡπείρου ὁρμώμενοι πρὸς τὰ ἔσω, τολμηροὶ περιηγηταὶ ἀπεκάλυψαν τὴν Ἀφρικὴν ὑπὸ φάσεις τὰς ὁποίας οὐδεὶς πρὸ αὐτῶν ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ. Ποταμοὶ πλατεῖς καὶ βαθεῖς, λίμναι μεγάλαι, δάση ἐξάίσια ἐντὸς τῶν ὁποίων ὁ περιηγητὴς ὁδεύει ἐπὶ ἡμέρας, ἐπὶ ἐβδομάδας καὶ ἐπὶ μῆνας, ποικίλλουσι τὴν χώραν, ἥτις πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν ἔθεωρετο ὡς ἀπέραντός τις ἔρημος, σπανίως ὑπὸ ὁάσεων τινῶν διακοπτομένη. Ὡς ἦτον ἐπόμενον αἱ ἀνακαλύψεις τῶν περιηγητῶν ἐπέσυρον τὴν προσοχὴν τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς γηραιᾶς Εὐρώπης, ἐπιζητούντων νέας κτήσεις ἢ ἐπέ-

ΜΕΝΕΛΙΚ
Αὐτοκράτωρ τῆς Ἀθιοπίας.

ΤΑΪ-ΤΟΥ
Σύζυγος τοῦ Μενελίκ.

κτασιν τῶν παλαιῶν κτήσεων εἰς τὴν Ἀφρικὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀρμόζει ἤδη μᾶλλον ἢ εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὁ τίτλος τοῦ νέου κόσμου.

Μεταξὺ τῶν συγγραμμάτων τῶν προσφάτως δημοσιευθέντων περὶ διαφόρων τῆς Ἀφρικῆς μερῶν, συνιστῶμεν εἰς τὴν προσοχὴν τῶν φιλοπεριεργῶν τὴν τοῦ νεαροῦ ἰταλοῦ ὑπολοχαγοῦ κ. Ermenegildo Costi ἱστορίαν τῆς Ἀθιοπίας ἢ Αἰθιοπίας τῶν ἀρχαίων ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν *Storia d'Ethiopia* καὶ τὴν τοῦ γάλλου κ. Jules Borelli περιήγησιν κατὰ τὴν μεσημβρινὴν Ἀθιοπίαν, ἐπιγραφομένην *L'Ethiopia méridionale*.

Τὸ μᾶλλον ἐνδιαφέρον μέρος τῆς αἰθιοπικῆς ἱστορίας τοῦ κ. Costi εἶνε τὸ τελευταῖον, ὅπου σημειοῦνται αἱ ἐν Αἰθιοπία περιηγήσεις ἀπὸ τοῦ 339 ἀπὸ Χριστοῦ, ὅτε τὰ στρατεύματα τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου καθιστῶσι μᾶλλον γνωστὴν τὴν χώραν ἐκείνην εἰς τοὺς Ἕλληνας, μέχρι τῆς περιήγεισος τοῦ μαρκίωνος Benzoni τῷ 1886. Ὁ κ. Costi κέκληται ὡς συγγραφεὺς πολύτιμον προτέρημα, τὴν σαφένειαν.

Ἀλλὰ πολὺ ἀνωτέρας ἀξίας ἔργον εἶνε τὸ τοῦ κ. Jules Borelli. Ἡ τυπογραφικὴ ἄλλως ἐκτέλεσις εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὴν μεγίστην καὶ πρωτότυπον ἀξίαν τοῦ ἔργου. Αἱ γραφικώταται εἰκονογραφίαι, ἐξ ὧν τινες εἶνε λεπταὶ καὶ ἄλλαι ζωηρῶς γεγραμμέναι, παριστῶσι τὰ πρόσωπα καὶ τὰς τοποθεσίας ἐν ὅλῃ αὐτῶν τῇ ἀκριθείᾳ, διότι ἐλήφθησαν ἐκ φωτογραφιῶν, συνάμα ὅμως καὶ καλλιτεχνικαί, διότι ἐπεξεργάσθησαν αὐτὰς ἀληθεῖς καλλιτέχναι. Δὲν δυνάμεθα ἐν τῷ συντόμῳ χώρῳ τὸν ὅποιον διαθέττομεν οὔτε ἐν περι-

λήψει νὰ δώσωμεν ἔννοιαν τῆς ὥραίας ταύτης περιηγήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἀναγνώστης βλέπει τὰς μᾶλλον ἀποτόμους ἀντιθέσεις. Διότι μεγίστη ὑπάρχει ἀντίθεσις μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν καὶ διακεκαυμένων ἐρήμων, ὥς ὁ περιηγητὴς διατρέχει ἀπὸ τῆς θαλάσσης μέχρι τῶν ὀρέων τῆς Αἰθιοπίας, καὶ τῆς κυρίως Ἀθιοπίας, χώρας ὀρεινῆς. Ὁ κ. Borelli εἰς τὰς ἐρήμους ὑπέστη θερμοκρασίας φοβεράς, ὥς 47 βαθμῶν τοῦ ἐτατονταβάθμου ὑπὸ σκιάν, ἐνῶ ἐν τῇ Ἀθιοπίᾳ ἐδροσίσθη ὑπὸ συνεχῶν ὑετῶν, βροχῶν καὶ χιόνων, καὶ ἀνεπαύθη ὑπὸ τὴν σκιάν ἐκτεταμένων καὶ ἐξαισιῶν δασῶν. Ἡ συμβολὴ τοῦ κ. Borelli εἰς τὴν βοτανικὴν καὶ εἰς τὴν ζωολογίαν εἶνε μεγάλη. Ἀλλὰ καὶ τὰ περὶ ἠθῶν καὶ ἐθίμων εἶνε ἐπίσης περιεργότατα. Ἀναγκαζόμεθα ὅμως ν' ἀναβάλλωμεν τὰ περὶ τούτων εἰς ἄλλο φύλλον.

Ἐκ τοῦ συγγράμματος τοῦ κ. Borelli ἀποσπῶμεν τὴν εἰκόνα τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ἀθιοπίας Μενελίκ, ὅστις ψυχρῶς μὲν ἰδέχθη τὸν γάλλον περιηγητὴν, λίαν θερμῶς ὅμως ἰδέχθη ἢ ἀκριβέστερον εἰπεῖν ἐξελιπάρισε τὰ δῶρα αὐτοῦ, ἐν τηλεσκόπιον τουφέκια, μυρωδικά, περισκελίδας μεταξωτάς, καὶ ἐμβάδας κεντητάς. Ἡ σύζυγος τοῦ Αὐτοκράτορος, ἡ Ταϊ-Του, ἔχει φυσιογνωμίαν μᾶλλον συμπαθεῖ... καίτοι οὐχὶ βεβαίως καλλιτεχνικὴν.

